

ת"פ 14050/07/14 - מדינת ישראל נגד עולה דחבור

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14050-07-14 מדינת ישראל נ' דחבור
תיק חיצוני: 0-5140-04167-2014

בפני	כבוד השופט דרור קלייטמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עולה דחבור

החלטה

1. בתום פרשת התביעה העלה ב"כ הנאשמת, עו"ד חמדאן, טענה כי "אין להשיב לאשמה". לדבריו, בכל מסכת הראיות שהוצגה על ידי המאשימה אין ולו ראשית ראיה הקושרת את הנאשמת לביצוע המיוחס לה בכתב האישום.
2. הוא הצביע על כך שהקטינה לא זיהתה את עצמה בדיסק המתעד את האירוע נשוא כתב האישום, לדבריו, עולה כי איש מן העדים לא ראה את המכירה בפועל, כך שאין הוכחה לכך שנמכר אלכוהול לקטינה ואשר על כן הוא עותר לביטול כתב האישום.
3. מנגד טענה ב"כ המאשימה, עו"ד דנית שושן, כי יש את לדחות את טענת "אין להשיב לאשמה" וזאת מאחר וקיימות בתיק די ראיות על מנת לחצות את הרף הדרוש. לשם כך היא מצביעה על שורה של ראיות ובהן: א. הודעת הקב"ט אשר הוגשה בהסכמה. ב. עדותו של עד התביעה 1 רס"מ אסף תבור. ג. המזכר שנערך ע"י העד. ד. עותק ממצלמות האבטחה. ה. דוח פעולה שנערך ע"י העד. ו. עדותם של עדי התביעה 5-6 אשר העידו כי ביקשו מעדת תביעה 4 לקנות להן את האלכוהול. ז. חקירתה הראשית והנגדית של ע"ת 4- עינב לוין.
4. לאחר ששמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בעדויות העדים ובחומר אשר הוגש במסגרת פרשת התביעה, הגעתי למסקנה כי דין הטענה בדבר "אין להשיב לאשמה" להידחות.
5. יש לזכור כי נקבע כבר בפסיקה לא אחת כי על מנת לחצות את הרף הנדרש לצורך מעבר לפרשת ההגנה על המאשימה די להציג "ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה" (ע"פ 141/84 מדינת ישראל נ' בן דוד בן מכלוף טובול, פ"ד לט(3) 596, 606). נקבע אף כי בשלב זה "בית המשפט אינו מתחשב בראיות לטובתו של הנאשם העולות מפרשת התביעה" (ת"פ (נצ') 235/97 מדינת ישראל נ' זאהי בן ראסם חשיבון [פורסם באתר "נבו"] 1.4.98). נקבע עוד כי: "המבחן הוא מבחן חיצוני של ראיות התביעה על פניהן בלי ליתן את הדעת לשיקולי מהימנות ומשקל" (בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' מחמוד דחלה, פ"ד נב(1) 625).

6. במהלך פרשת התביעה הוצגו בפני בית המשפט ראיות לכך שהנאשמת מכרה אלכוהול לקטינה. הודעת עמוד 1

הקב"ט(1/ת) אשר הוגשה בהסכמה מאשרת כי הקופאית הנצפית בסרטון (4/ת) הינה הנאשמת. מדו"ח הפעולה של רס"מ אסף תבור, אשר הוגש בהסכמה (5/ת), עולה כי הוא זה שהיה בשטח בעת קרות האירוע נשוא כתב האישום וכי במהלך פעילות יזומה לאיתור מכירת אלכוהול לקטינים קיבל דיווח משותפו על משהי שקונה אלכוהול לקטינים אשר חיכו בחוץ, לאחר שראה העד את הקונה מעבירה את המוצרים לקטין, הזדהה בפניה כשוטר ולקח את פרטיה ואז הסתבר לעד שהקונה גם היא קטינה ושקנתה עבור הקטינים אלכוהול וסיגריות אשר נתפסו על ידו. עדי התביעה 5-6 אשר היו קטינים בעת האירוע העידו כי הם ביקשו מע"ת 4 שתקנה עבורם את האלכוהול מאחר והיא נראתה בוגרת ביחס אליהם, ע"ת 5 אף מתארת כיצד לאחר האירוע ולאחר שע"ת 4 רכשה עבורם את המוצרים הגיע למקום אדם שהציג עצמו כשוטר ותפס מהם את האלכוהול והסיגריות שנקנו עבורם על ידי העדה. ע"ת 4 מספרת בחקירתה הראשית על האירוע ומתארת כי כאשר באה לקנות, ביקשה ממנה הקופאית תעודה מזהה והיא אמרה שאין לה, באותה העת עבר ליד הקופה בחור ממוצא רוסי אשר הקופאית אמרה לו תביא תעודה תקנה לה, הוא אכן הציג תעודה בפני הקופאית אך המוצרים שולמו בכספה שלה.

7. די במקבץ ראיות אלו על מנת לחצות את הרף הנדרש מן התביעה בשלב זה. העדויות השונות משתלבות זו בזו ומצביעות על אירוע בו רכשה עדת התביעה 4, בהיותה קטינה, אלכוהול מן הנאשמת. הסניגור משליך את יהבו על כך שעדת תביעה 4 לא זיהתה עצמה בסרטון אשר הוצג בפניה בבית המשפט. אולם בכך אין על מנת לגרוע מהראיות המפורטות לעיל. יתר על כן, העדה עצמה בעדותה בעמ' 37 לפרוטוקול בשורה 13 מתייחסת לסרטון ומציינת: "אני לא מזהה את עצמי, אבל כנראה שזו אני".

8. לנוכח הפסיקה שהוזכרה לעיל הרי שדי בראיות אלו שהוצגו על ידי המאשימה במהלך פרשת התביעה על מנת להוות ראיות לכאורה ברמה הנדרשת על מנת לדחות את הטענה שהועלתה בדבר "אין להשיב לאשמה".

9. **אשר על כן טענת ב"כ הנאשם נדחית ונקבע דיון לשמיעת פרשת ההגנה וסיכומים לתאריך 03.07.17 בשעה 12:00. לדיון זה תזמן המזכירות מתורגמן לשפה הערבית.**

ניתנה היום, י"ד סיוון תשע"ז, 08 יוני 2017, בהעדר הצדדים.